

21-02-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

19-02-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου
τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ᾠχος 4^ο Πα

ᾠχ^ς
π^ς
q^ς Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν Δ^ς

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

π^ς
q^ς

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

π^ς
q^ς Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

Δ^ς ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ^ς εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

π^ς
q^ς

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ... Ⲑⲉⲟⲧⲟⲕⲓⲟⲛ
Ⲑⲓ ⲧⲉⲛ ⲥⲉⲛ ⲡⲣⲟⲥⲧⲁⲥⲓⲁⲛ ⲕⲉⲕⲧⲉⲙⲉⲛⲟⲓ ⲁ
ἄⲭⲣⲁⲛⲧⲉ ⲕⲁⲓ ⲧⲁⲓ ⲥⲁⲓ ⲓⲕⲉⲥⲓⲁⲓ ⲧῶⲛ ⲃⲉⲓⲛ
ἐⲕⲗⲩⲧⲣⲟῦⲙⲉⲛⲟⲓ ⲧῷ ⲥⲧⲁⲩⲣῷ ⲧⲟῦ Ⲣⲓⲟῦ ⲥⲟⲩ ⲉⲛ
ⲡⲁⲛⲧⲓ ⲡⲣⲟῦⲣⲟῦⲙⲉⲛⲟⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲭⲣⲉⲟⲥ ⲥⲉ
ⲡⲁⲛⲧⲉⲥ ⲉⲩⲥⲉⲃῶⲥ ⲙⲉⲑⲁⲗⲩⲛⲟⲙⲉⲛ ⲉⲛ

Παρασκευή πρωΐ.

Ἦχος α΄

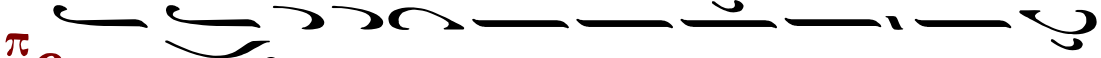
Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν. Καθίσματα

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι,
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^χ
^π
^γ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ
και ευ λο γη σον ^Δ την κλη ρο νο μι αν σου
^π
^γ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος ^π
^γ και το σον φυ
λα ατ των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τευ μα ^π
^γ

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

π**9** **Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε α νη ρε

θῆ η τυ ραν νις **Δ** ε πα τη η θῆ η δυ υ να

μις του εχ θρου **π****9** ου ου τε γαρ αν θρω πος ουκ

Αγ γε λος **Δ** αλλ αυ τος ο Κυ ρι ι ος **Δ** ε σω

σας η μας δο ο ξα α σοι **π****9** **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον,*

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθρούς, τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις ὡς κόνιν, τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου, στῆσον, Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκνούσης σε.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Καθίσματα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, προσκυνοῦμεν φιλόανθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Ὁρῶσά σε νεκρόν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Ὑῖέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε, ἡ πανάμωμος, ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν

ὕμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει
δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν, Καθίσματα
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον,
ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν
ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα, ἀλλὰ
στήριξον, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον καὶ κατάβαλε,
αἵρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφανων ἀξίωμα,
οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε·
καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,
δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα Μαρτυρικὸν

π̣ ρ̣ Ἀ θ λ η σε ως καυχημα και στε φανων α
ξι ω μα Ἀ̣ οι εν δο ξοι Α θ λο φο ο ροι

πε ρι βε βληνται σε Κυ ρι ε ^π₉ καρ τε
ρι ι α γαρ αι κι σμων τους α νο μους ε
τρο πω σαν το ^Δ_Α και δυ να μει Θε ι κη εξ
ου ρα νου την νι κην ε δε ζαν το ^π₉ αυ των
ταισι κε σι ι αις δω ρησαι η μιν το με γα
ε ε λε ε ος ^π₉

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα,
ὀρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς
ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Ὡ
τολμήματος, τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς
θείας σου, μακροθυμίας, Ὑιέ μου· καὶ γὰρ θέλων
πέπονθας.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

$\frac{\pi}{9}$ **Τ**ω βο η θη σαν τι Θε ω εν Αι γυ πτω
τω Μω ση και δι αυ του τον Φα ρα ω παν
στρα τι α βυ θι σαν τι $\frac{\pi}{9}$ ε πι νι κι
ον ω δην α σω μεν ο τι δε δο ο ξα α
σται $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστών, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε καὶ ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς
δυσμάς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως
ἡμῶν, ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς
συνέστειλεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ
Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ
βοᾷ· Ποῦ σου ἔδυσ τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ
προάνναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄

Ὁ Εἰρμός : Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην, διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου Πνεύματος φωτί, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός, διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁὐκ ἐστὶν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ᾗ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁὐκ ἐστὶν τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλῆς καταφυγή, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

Κανών α' τοῦ μηναίου. Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'

Ἀσωμεν ὡδὴν τῷ Θεῷ...

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμπαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν αἰεί.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχων πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου Πνεύματος, καὶ ἀγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Δόξα...

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανάς, τῇ ταπεινώσει Πάτερ, συμπεφραγμένος διῆλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῇ δόξῃ διὰ παντός, ἐντρυφᾶς μάκαρ Τιμόθεε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεόν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκὶ ὡς ἀληθῶς τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσιν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρουμένος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ξύλῳ ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θείας χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ γ΄. Ἦχος α΄

Ὁ Εἰρμὸς .

Στερέωσον Κύριε,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ
ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ δακρύων
σοῦ δέομαι, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἦχος $\frac{\text{Γ}}{\text{Β}}$ Πά

Ἐν τῷ φωτὶ Δεσποινα τοῦ Υἱοῦ
σου Ἄτο ζο φω δεσ των ε μων α γνο η μα των
με τα δα κρυ υ ων σου δε ομαι Ἄ δι α σκε
δασον τη ση πρεσβει α

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων
ἄβυσσον, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, ταῖς πρεσβείαις
σου ἀπόσμηξον, πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου, εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες, δυσώπησον Ἀγνή πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου, λάμψον ἡμῖν φῶς τῆς μετανοίας.

Κανών α΄, Ὡδὴ γ΄, τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. δ΄

Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις...

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκτείρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀβραὰμ ἐχρημάτισας, δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν, παραβάλλοντας ὦ Τιμόθεε, καὶ δι' αὐτῶν τὸν πάντων, θεραπεύων Θεόν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ ὡς φησιν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπουρανίου, συμμετοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ἧ τῶν τιμώντων σε, αἰὲ μέμνησο.

Δόξα...

Ἀνατολή σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἰεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγνή Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάρρηξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι,
πιστῶς τῷ ποιήσαντι, σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ
ἡμῶν Ὅσιε· ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς
φρονίμοις Παρθένοις, πίστει δὲ συγχορεύεις,
τοῖς ὁσίοις Πατράσιν, ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων
τὰ θαύματα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων,
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ στίχ. τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι·
πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦχος λϚ — Γα

λα σθη τι μοι Σω τηρ ^Δ πολ λαι γαρ
αι α νο μι αι μου ^Δ και εκ βυ θου των κα κων
^Δ α να γα γε δε ο μαι ^γ προς σε γαρ ε βο
η σα ^κ και ε πα ακου σον μου ^κ ο Θε ος
της σω τη ρι ας μου ου ου ου ου ^Γ

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἑώας,
ἀναλάμπας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν
πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου,
θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν
ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν
Συμβόλοις.

Στίχοι

Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾶ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκότων.
Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα
κάλυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου
Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου
Ἀμάστριδος.

Στίχοι

Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν
Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ
ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις
πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ζαχαρίας,
Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ
πᾶν, σὲ ὕμνεϊ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ
προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ,
καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

Αἰ νοῦ μεν εὐ λο γοῦ μεν καὶ προ σκυ νοῦ

με εν τον Κυ ριον

Ἦχος λ̣ α̣ Νη Ο στε γα α ζων εν υ δα σι

τα υ πε ρω ω α αυ του ο τι θεις θα

λασ ση ο ριον ψα ααμμον και συ νε χων το

παν Σε υ μνει η λι ος Σε δο ξα α ζει

σε λη η νη σοι προ σφε ρει υμ νον πα σα κτι ι

σις τω Δη μι ουρ γω και κτι στη εις τους αι

ω ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα. Ἦχος πλ. δ΄. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λ᾿ Νη — Γα

Στίχος: α΄
Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι
μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ νο μεν

Στίχος β΄
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλυ νο μεν

Σπῆχος γ'   τι ε ποι η σε μοι με
γα λει α ο δυ να τος και α γι ον
το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του ^χ₉ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βου με ενοις αυ τον

₉ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ₉

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ ₉ την α δι α φθο ρως ^Δ₉ Θε ον Λο

γον τε κου σαν ₉ την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυ νο μεν ₉

Στίχος δ' ^χ₉ ₉ ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ₉ δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των ₉

ἤ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ἤ
 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ ἤ την α δι α φθο ρως Ἀ Θε ον Λο
 γον τε κου σαν ἤ την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυ νο μεν ἤ

Στίχος ε΄ ἤ
 ἤ Κα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νους ἤ πει νων τας
 ε νε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου τουν
 τας ε ζα πε στει λε κε νους ἤ

ἤ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ἤ
 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ^Γα την α δι α φθο ρως ^ΔΘε ον Λο

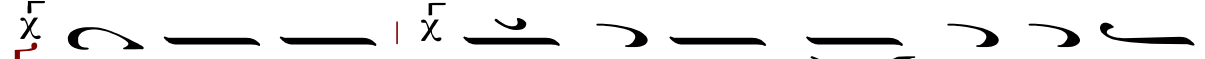
 γον τε κου σαν^Γα την ον τως Θε ο το κον σε

 μεγαλυ νο μεν^Γα

Στήχος στ' ^Γ

^ΓΑν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

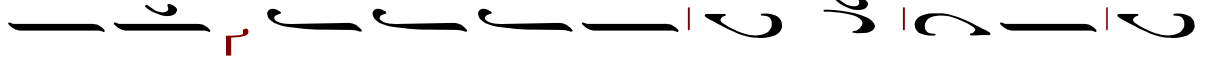
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους^Γ κα

 θως ε λα λη σε προς τους πα τερας ημων

^Γα τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

 του ε ως αι ω νος^Γ

^Γ

 την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε εραν α συγ κρι τως των Σε

 ρα φιμ^Γα την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν⁴ την οντως Θεο το κον σε
μεγαλυνομεν⁴

Κανών α΄, Ὡδὴ θ΄, τῆς Ὁσίας
Ἦχος πλ. δ΄
Ὁ Εἰρμὸς

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ
ἐγείρας κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς,
Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.

Ἦχος λϛ Γα

Εὐ λο γη τος Κυ ρι ος ο Θε ο
ος του Ισ ρα ηλ ο ε γει ρας κε ρας
σω τη ρι ι ας η μιν εν οι κω Δαυ ιδ του
παι δος αυ του εν οις ε πε σκε ψα το η

μας ^ΔΑ να το λη εξ υψους και κατευθυ
νεν η μας εις οδον ειρηνης

Ἦχος λ αἰ

^Γα ^Δα ζι ον εστιν ως αληθως ^Δμα κα
ρι ζειν σε την Θεοτοκον ^Δτην αιμα κα
ρι στον και παναμωμητον ^Δκαι μητερα
του Θεου ημων ^Γτην τιμιωτεραν των
Χερουβιμ ^Γκαι ενδοξοτεραν ασυγ
κριτως των Σεραφιμ ^Γτην αδιαφθορως
Θεον Λογον τεκουσαν ^Γτην οντως Θεο
τοκον σε μεγαλυνο μεε εν ^Γ

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθετοκίον
Ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

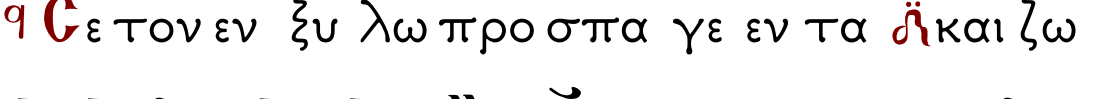
Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος α΄.

Εὖ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὥς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουμέν ἀπαύστως.

Ε τον εν ξυ λω προ σπα γε εν τα

ην η μιν πα ρε σχη κο τα
και Δε σπο ο την υ μνου μεν α παυ στως

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιῖμνη
γέγονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

Αἰ του Σταυρου σου Χριστε μι α
ποιμνη γεγονεν Ἀγ γελων και ανθρωπων
και μι Εκκλησια σου ρα νος και η γη
αγαλλονται Κυριε δοξα σοι

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν

π⁹ Τους Ἀ ῥλο φο ρους του Χρι
στου δευ τε λα οι ἀ παν τες τι μη σω μεν π⁹ υ
υ υ μνοις και ω δαις πνευμα τι καις π⁹ τους φω
στη ρας του κο ο σμου και κη ρυ κας της Πι
στε ως π⁹ την πη γη ην την α ε να ον Δ⁹
εξ ης ἀ να βλυ ζει τοις πιστοις τα ι α μα τα π⁹
Αυ των ταις ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος η
μων την ει ρη νην δω ρη σαι τω κο σμω σου
και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε ε λε ε ος π⁹

Δόξα...

Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ύψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄρνιον
ἄκακον, ἐθελουσίως σφαπτόμενος, τέκνον
γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἀμνάς ἡ
ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ
πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι, ἀλλ'
ὕμνῳ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

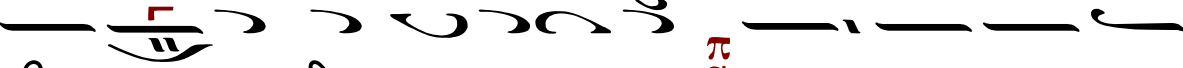
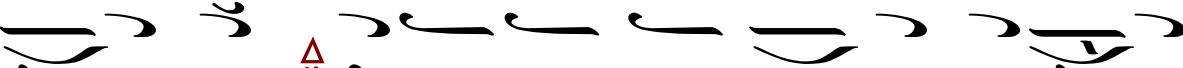
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Ἱ Πα

^χ_π⁹ **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
 και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
^π<sub>9 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ
 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα ^π₉ **Δ**όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)</sub>

Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦχος ὧ Πα Δι

αχραντε θε ο το ο κε η εν ου
ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο
ξο λο γου με ε ε νη χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ
τε ε ε π

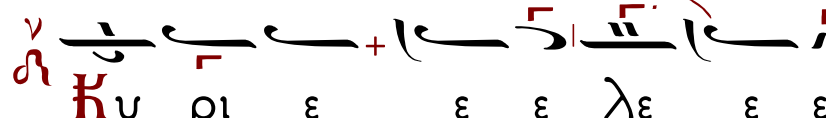
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Ky ri e e e λε η σο ο ον

5.
 Ky ri e e λε η σον

6.
 Ky ri e e λε η η σον

7.
 Ky ri e e λε η σον

8.
 Ky ri e e λε η σον

9.
 Ky ri e e λε η σον

10.
 Ky ri e e λε η σον

11.
 Ky ri e e λε η η σον

12.
 Coi Ky ri e

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

μη ην

Στίχ. α΄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσνημας

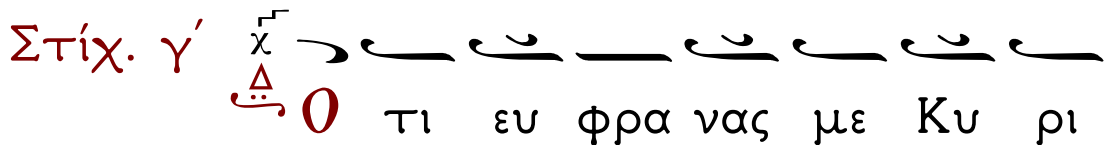
Στίχ. β΄ Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

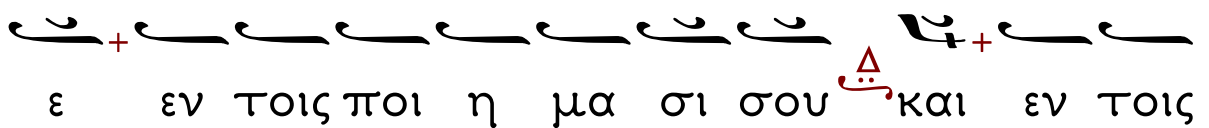
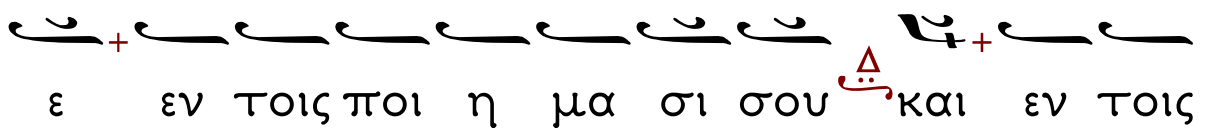
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

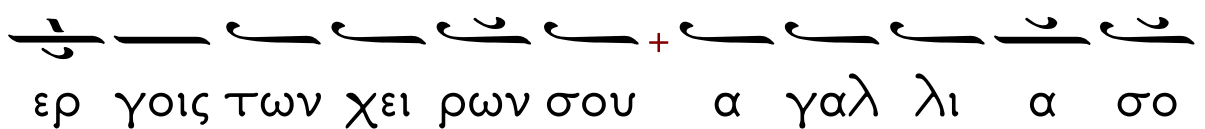
σου κα τα νυκτα

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

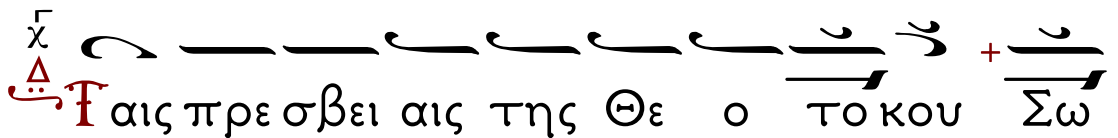
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' 0 τι ευφρανas με Κυ ρι

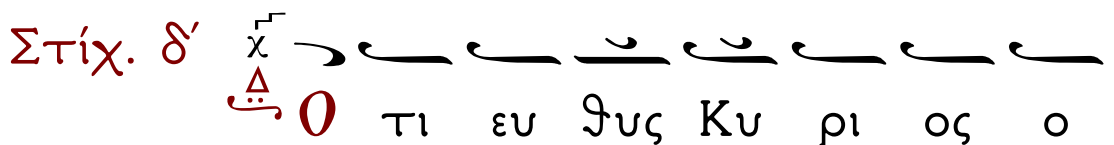
 ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

 ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

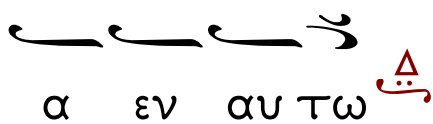
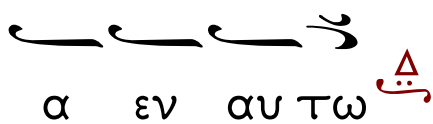
 μαι

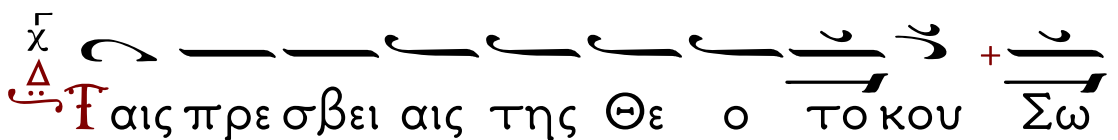
 1 αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

 Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

 α εν αυτω

 1 αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου ^ζΣωτερ σωσον η μα ^αας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^ΘΔι

^Αἱ μὴ ην

Στίχ. α΄ ^χΟ Κυριος ε βασι λευ

σεν ευ πρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρεσβείαις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β΄

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ΄

Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ — — — — —
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι
— — — — —
στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει
— — — — —
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
— — — — —
τα η με ρων ^Δ

^Δ — — — — —
Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η
— — — — —
μας Κυ ρι ε ⁶

^χ_Δ — — — — —
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
— — — — —
ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ — — — — —
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
— — — — —
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^Δ — — — — — + — — — — —
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Στιχ. β΄ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

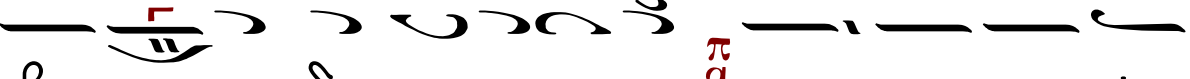
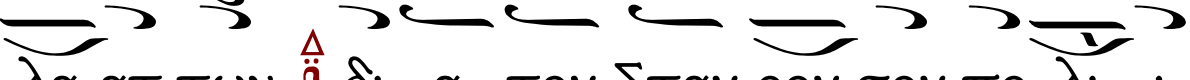
Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

21-02-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

Ἀπολυτίκιον
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα̇

$\overset{\chi}{\pi} \overset{9}{9}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$
ὦ σὸν Κυ ρι ε τον λα ον σου $\overset{\Delta}{\alpha}$

και ευ λο γη σον $\overset{\Delta}{\alpha}$ την κληρο νο μι αν σου
 $\overset{\pi}{9}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$
νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\overset{\Delta}{\alpha}$ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος $\overset{\pi}{9}$ και το σον φυ

λα ατ των $\overset{\Delta}{\alpha}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα $\overset{\pi}{9}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

21-02-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

ο ον

21-02-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:1-13**

Αδελφοί, Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν· διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρὸς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, Κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ

μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. Βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει. Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ') Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Χοι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Χοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Χοι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

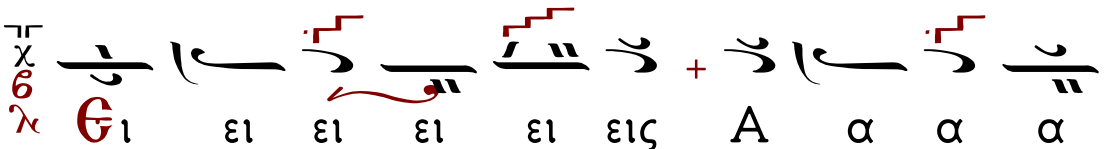
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

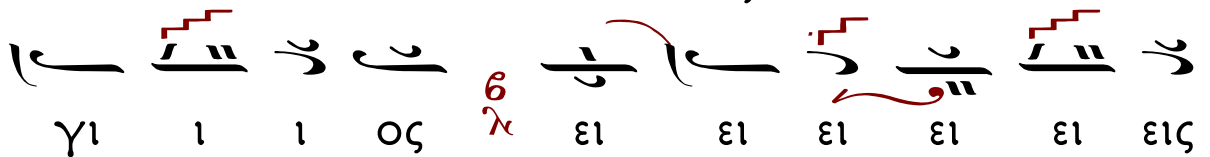
ᾠχος λ' Πα Ἐναρμόνιος

ἄ
 ἄ
 εἰ εἰς Α γι ος εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

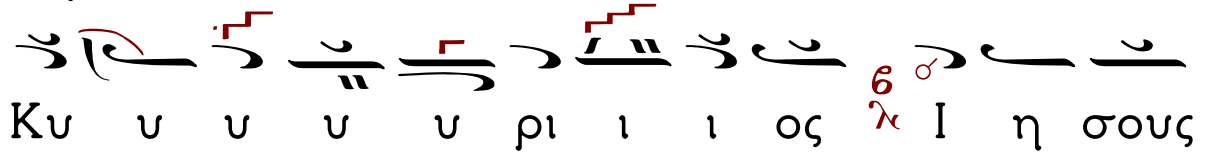
Ἦχος Γ΄τος
λ

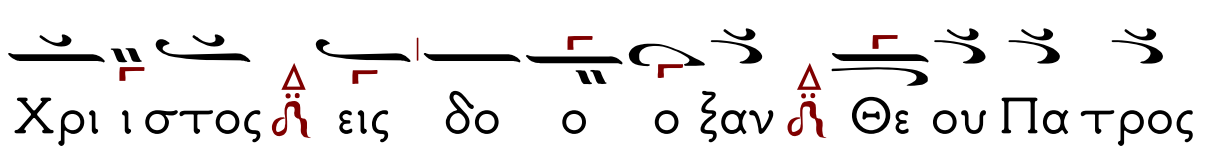
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ

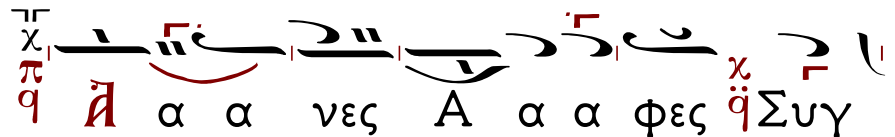
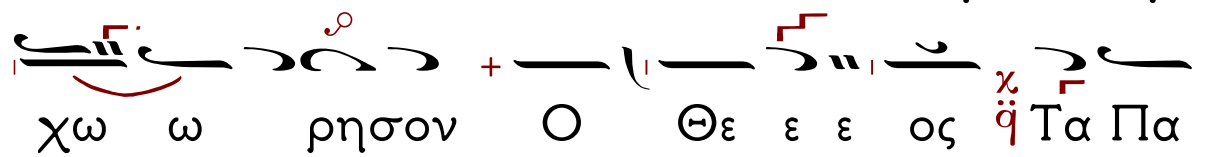
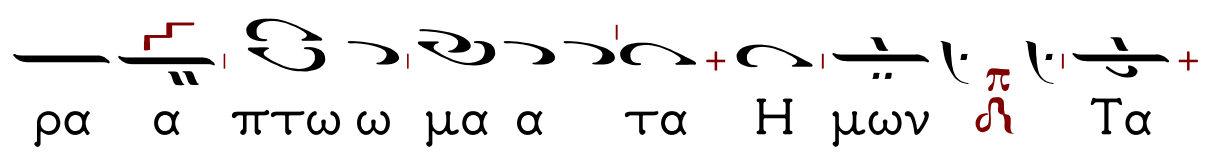
 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

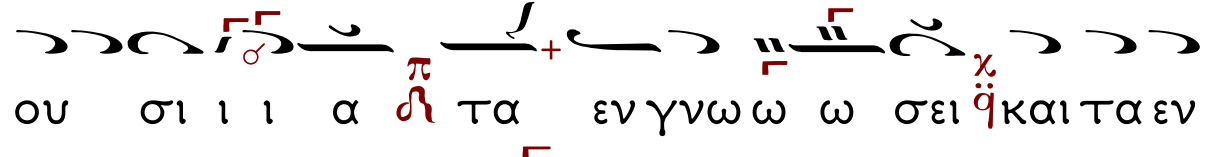
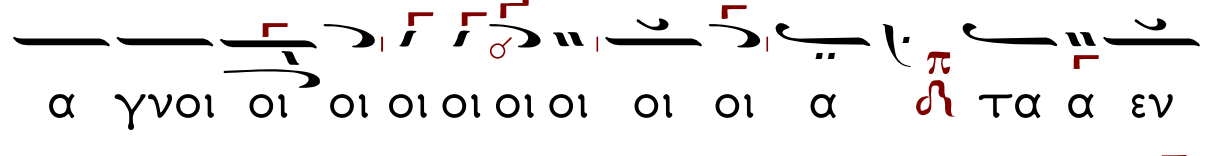
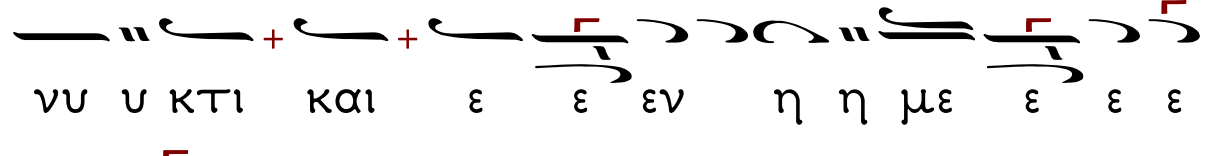
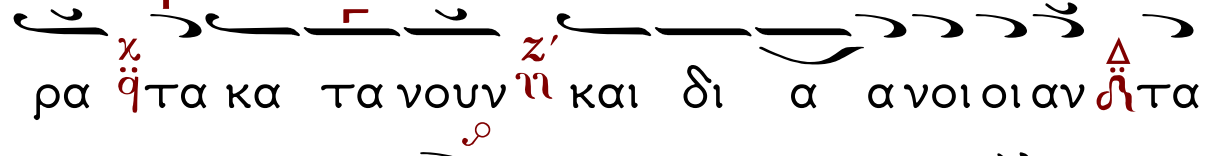
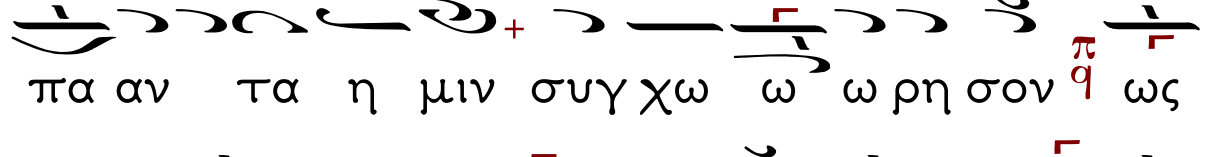
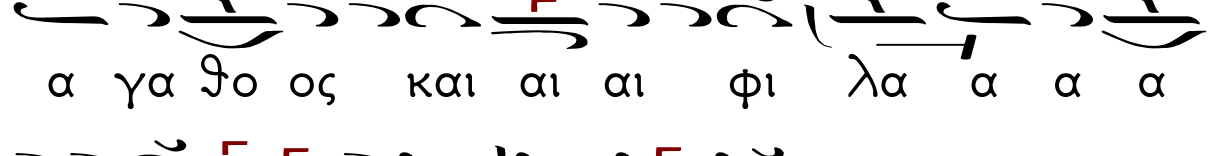

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣
 Ἄ α α νες Α α α φες Συγ

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν

 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

 ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα

 παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως

 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

 αν θρω ω ω πο ο ο ος

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η προς ^χ₉ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

21-02-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι̇ ΑΓΙΑ

Ἄ
Ἄ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἰ̣
π̣ ρ̣
ὦ τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ἤ A α αλ
λη η λου ου ουι α Ἀ

π̣ ρ̣
Ὁ Θε ος βα σι λε ευς η ημων προ
αι ω ω ω νων Ἀ ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
η ης A αλ λη λου ου ου ουι α Ἀ

π̣ ρ̣
Ὑ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α^π α λα α α ασσαν^κ
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος^κ Α αλ λη λου ου ου ι α^Δ
^π **Ϟ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ^κ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α^π
^π **Ϟ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον^π A ααλ ληλουου ι ι α^π

^π C υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ^Δ Συ ε

ποι οι η σαας α αυ τα α α A ααλ λη

λου ου ι ι α^π

^π A να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

σου ου ου^π A α α λη ου ου ι ι α^π

 π^q **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν^χ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε φα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος^χ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α^π_q

 π^q **C**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους^χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ^χ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α^π_q

 π^q **C**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα^χ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α

Συ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνευμα επουραανιον ευρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνουουσυντες αυτη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἀμην αμην αμην εἰς α
φεςιν αμαρτιων και εἰς ζωην αι
ωνων

Πληρωθῇ τὸ στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

 Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.